

Rep.Nr.

2008/1539

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN DE VAKANTIEKAMER VAN
30 JULI 2008.

Vakantiekamer

Wet van 19 maart 1991
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

Carrefour Belgium NV, met maatschappelijke zetel te
1140 Brussel, Olympiadenlaan 20, ingeschreven in het
handelsregister te Brussel onder het nummer 579.160
en in de kruispuntbank der Ondernemingen onder het
nummer 0448.826.918,

Appellante, vertegenwoordigd door Mr. N. Bouciqué
loco Mr. O. Wouters en E. Carlier, advocaat te 1160
Brussel;

Tegen:

1.Karin T

Eerste Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. A.
Vermoortele, advocaat te 1540 Herne;

2. Het Algemeen Belgisch Vakverbond (A.B.V.V), met zetel te 1000 Brussel, Hoogstraat 42,

Tweede geïntimeerde, vertegenwoordigd door A. Vermoortele, advocaat te 1540 Herne;

★

★

★

Na beraad spreekt de vakantiekamer van het Arbeidshof te Brussel volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

-Het eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis op tegenspraak gewezen op 2 juni 2008 door de Arbeidsrechtbank te Brussel met A.R.: 3341/08.

-Het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen op de griffie van het Arbeidshof te Brussel op 13 juni 2008.

-De besluiten voor geïntimeerden neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 2 juli 2008.

-De besluiten voor appellante neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 10 juli 2008.

-Het bundel van appellante neergelegd ter griffie op 16 juni 2008.

Gehoord partijen in hun middelen en verdediging tijdens de buitengewone openbare terechtzitting van 24 juli 2008. De debatten werden gesloten. De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld 30 juli 2008.

I. RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

MEVROUW T werkt sinds 1992 in dienst van de NV Carrefour. Zij werd aanvankelijk tewerkgesteld met arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur en vanaf 1994 als bediende-kassierster met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur voor deeltijdse prestaties ten belope van 22 uren per week.

Zij was tewerkgesteld in de Super GB te Vilvoorde.

Bij de sociale verkiezingen van 2004 werd zij door het ABVV voorgedragen als kandidaat en verkozen als effectief personbeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad (OR) en in het comité voor preventie en bescherming op het werk (CPBW). Zij is tevens lid van de vakbondsafvaardiging.

Op dinsdag 12-2-2008 stelde MEVROUW T een uitgavenstaat op met betrekking tot verplaatsingen die zij had gemaakt op 14-12-2007, 17-1-2008, 29-1-2008 en 12-2-2008 voor vergaderingen van de ondernemingsraad en ter voorbereiding daarvan waarvan de werkgever de kosten ten laste nam.

Zij diende die uitgavenstaat in op 22-2-2008 om terugbetaling te bekomen van haar reiskosten. Deze werden haar dezelfde dag cash uitbetaald.

Op diezelfde datum interpelleerden mevrouw D en de heer B van de dienst Interne Fraude MEVROUW T over de door haar ingediende uitgavenstaat. Bij het onderhoud was de heer W vakbondsafgevaardigde van het ABVV eveneens aanwezig.

Het verslag van die ondervraging werd op zaterdag 23-2-2008 per e-mail aan Carrefour overgemaakt. De werkgever was van mening dat bij die ondervraging volgende ernstige feiten aan het licht waren gekomen waarop hij een ontslag om dringende reden meende te kunnen gronden:

-Tijdens het gesprek van 22-2-2008 gaf mevrouw MEVROUW T toe dat zij valse onkostennota's had ingediend en ten onrechte bepaalde verplaatsingen heeft aangerekend aan Carrefour nu zij deze niet met

haar eigen voertuig had gemaakt doch was meegereden met een collega.

-De door MEVROUW T ingevulde en ondertekende uitgavenstaat die zij op vrijdag 22-2-08 had overgemaakt vermeldde vier verplaatsingen waarvoor zij terugbetaling van door haar gemaakte onkosten vroeg. Tijdens het onderhoud van 22-2-08 bleek dat zij voor 2 van de 4 verplaatsingen ten onrechte cash geld ontving daar zij die verplaatsingen niet met haar eigen vervoer had gemaakt doch met een collega was meegereden, zodat de uitgavenstaat vals was.

-De uitgavenstaat werd ingevuld op de dag zelf van de laatste verplaatsing zodat zij zeker wist dat zij zich die dag niet met eigen vervoer naar de ondernemingsraad had verplaatst en er wel degelijk sprake was van opzet.

-Zij legde bovendien valse verklaringen af tijdens de ondervraging op 22-2-08 met betrekking tot die verplaatsingen.

Met een aangetekende brief van 26-2-2008 stelde de NV Carrefour MEVROUW T en haar vakorganisatie op de hoogte van haar voornemen haar te ontslaan wegens dringende reden op grond van die feiten. Op dezelfde datum diende zij een verzoekschrift in bij de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank en verzocht bij toepassing van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991 de feiten als een dringende reden te erkennen zodat de arbeidsovereenkomst van MEVROUW T beëindigd kon worden zonder opzeggingstermijn noch betaling van een opzeggingsvergoeding.

Met het bestreden vonnis heeft de Arbeidsrechtbank geoordeeld dat de vordering ontvankelijk was doch ongegrond. Zij meende dat MEVROUW T zich had vergist, zowel bij het invullen van de onkostennota als bij het afleggen van haar verklaringen op 22-2-2008 en dat de sanctie niet in verhouding stond tot de gemaakte fout, gelet op de anciënniteit en de onbesproken carrière van MEVROUW T.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP:

De NV Carrefour is het niet eens met de uitspraak van de Arbeidsrechtbank. Zij meent dat MEVROUW T wel degelijk een ernstige tekortkoming heeft begaan door het indienen van valse onkostennota's en het afleggen van valse verklaringen waardoor het wederzijds vertrouwen dermate werd geschonden dat de

voortzetting van de arbeidsverhouding onmiddellijk en definitief onmogelijk is geworden.

De feiten moeten volgens haar als diefstal of minstens als oplichting worden gekwalificeerd hetgeen volgens haar onmiskenbaar een ernstige tekortkoming uitmaakt die een verdere samenwerking onmogelijk maakt ongeacht de waarde van het gestolen object, nu het noodzakelijke vertrouwen dat de werkgever in zijn werknemer moet kunnen stellen hierdoor volledig verdwijnt. Dit is volgens haar des te meer het geval nu MEVROUW T als kassierster een vertrouwensfunctie heeft en een voorbeeldfunctie als lid van de ondernemingsraad, het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk en van de vakbondsafvaardiging. Zij meent dat de Arbeidsrechtbank ten onrechte rekening heeft gehouden met de lange anciënniteit van MEVROUW T. en haar onbesproken gedrag, nu de werkgever hierdoor precies meer vertrouwen in zijn werknemer stelt en dit vertrouwen des te meer wordt beschaamd. Bovendien meent zij dat het in aanmerking nemen van dergelijke factoren leidt tot rechtsonzekerheid.

MEVROUW T verzoekt dat het bestreden vonnis zou worden bevestigd. Volgens haar werd slechts één enkele verplaatsing op 12-2-08 onterecht aangerekend en gebeurde dit uit onachtzaamheid. Zij betwist eveneens dat zij valse verklaringen zou hebben afgelegd.

II. BEOORDELING:

1. Ontvankelijkheid:

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de bij art. 11 van de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden bepaalde termijn. Het is regelmatig naar vorm en ook aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is voldaan. Het is derhalve ontvankelijk.

2. Ten Gronde:

Krachtens de bijzondere ontslagregelingswet personeelsafgevaardigden van 19-3-1991, kunnen de door die wet beschermde werknemers enkel worden ontslagen wegens economische redenen erkend door het paritair comité en wegens dringende reden die vooraf werd erkend door de Arbeidsrechtbank.

Het ontslag om dringende reden heeft zeer ingrijpende gevolgen voor de werknemer, en in het geval van de door de wet van 19-3-1991 beschermde werknemers ook voor de overlegorganen zelf. Aangezien die werknemers slechts om de bij die wet bepaalde redenen kunnen worden ontslagen, is het niet ondenkbaar dat tekortkomingen als dringende reden worden bestempeld om tot ontslag van een beschermde werknemer te kunnen overgaan.

De wet bevat geen eigen omschrijving van het begrip dringende reden, zodat daarvoor de omschrijving van art. 35 van de arbeidsovereenkomstenwet van 3-7-78 in aanmerking moet worden genomen.

Volgens die bepaling is de dringende reden een ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen werkgever en werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt. De appreciatie ervan wordt overgelaten aan de arbeidsgerechten. Daaruit volgt dat er geen tekortkomingen zijn die "standaard" als een dringende reden gelden. Steeds moet in concreto getoetst worden of aan de criteria van art. 35 WAO is voldaan, hetgeen inderdaad, zoals MEVROUW T onderlijnt, een proportionaliteit veronderstelt tussen de ernst van de tekortkoming en de aard van de sanctie.

Uit de omschrijving van art. 35 WAO kan afgeleid worden dat er ook ernstige tekortkomingen bestaan die niet van aard zijn de professionele samenwerking tussen werkgever en werknemer onmiddellijk en definitief onmogelijk te maken en derhalve geen aanleiding kunnen geven tot een ontslag om dringende reden.

Het komt diegene die de dringende reden inroept toe het bewijs te leveren van het bestaan van de feiten en van de omstandigheden die er de aard van een dringende reden aan verlenen.

Toepassing op voorliggend geschil:

Het staat vast

-dat MEVROUW T op 12-2-2008 een uitgavenstaat heeft opgesteld voor haar verplaatsingen van 14-12 en 17-1-2008 naar Brussel ter voorbereiding van de ondernemingsraad en van 29-1 en 12-2-08 respectievelijk betrekking hebbend op de bespreking van het Arbeidsreglement en de Ondernemingsraad zelf

te Zaventem. Daarop werd het aantal afgelegde km vermeld, in totaal 108 waarvoor een bedrag van 33,55 Euro werd aangerekend aan Carrefour berekend op basis van 0,3107 E/km met 10pk voertuig.

-dat MEVROUW T. die uitgavenstaat op 22-2-08 overmaakte en het bedrag haar diezelfde dag werd uitbetaald

-dat zij op diezelfde datum werd ondervraagd door leden van de dienst "Interne Fraude".

Met betrekking tot de door de werknemers te maken verplaatsingskosten, vermeldt het Reglement van Inwendige Orde van de Ondernemingsraad supermarkten dat de leden van de Raad recht hebben op een vergoeding voor maaltijd- en reiskosten volgens modaliteiten opgenomen in het Vademecum (tarief missie)

Het Vademecum voorziet dat indien de medewerker een privé-wagen gebruikt, de terugbetaling van de **werkelijk afgelegde kilometers** wordt berekend op basis van een barema volgens cilinderinhoud van de wagen.

Deze tekst is niet geheel ondubbelzinnig. "Een privéwagen" is minder duidelijk dan "zijn privéwagen". De achterliggende bedoeling wordt in het voorwoord echter wel duidelijk. Daarin wordt verduidelijkt dat de procedure o.m. tot doel heeft "de financiële neutraliteit van de medewerkers opdat ze geen financieel verlies noch winst zouden hebben". MEVROUW T. bleek ervan op de hoogte te zijn dat zij geen recht had op vergoeding indien zij zich niet met een eigen wagen verplaatste.

Het voorwoord van het vademecum vermeldt tevens dat alle medewerkers die zich moeten verplaatsen en die reis- en verblijfonkosten hebben verplicht zijn zich te richten naar de schikkingen van de voorziene procedure en dat elke niet-naleving zal kunnen leiden tot sancties tot zelfs als zware fout kunnen beschouwd worden die het ontslag zonder vergoeding noch opzegging rechtvaardigt.

MEVROUW T. merkt terecht op dat in dit reglement de keuze van de sanctie opengelaten wordt en dat het ontslag om dringende reden niet als enige sanctie wordt voorzien.

Het Vademecum voorzag in de mogelijkheid tot controle van de naleving van de procedure door de afdeling Interne Audit.

MEVROUW T houdt voor dat Carrefour in ieder geval zelf een inbreuk op dit reglement heeft gemaakt door punt 2.2 van de Permanente Instructies inzake verplaatsings- en andere door de werkgever terugbetaalde kosten voor de exploitaties/winkels niet correct toe te passen. Deze instructies - die door appellante niet worden meegedeeld - zouden bepalen dat de handtekening van twee personen vereist is ter controle van de terugbetaling: enerzijds de handtekening van de WD of HRD Manager die daarmee de uitbetaling toestaat. Ingeval beide afwezig zijn mag de chef exploitatie dit document ondertekenen anderzijds, de handtekening van de begunstigde. Daarin zou ook voorzien zijn dat de uitgavenstaat voor verplaatsingskosten van medewerkers van de winkel, tevens lid van de Ondernemingsraad, moeten worden ondertekend door de voorzitter van de betrokken ondernemingsraad alvorens ondertekend te worden door de directeur.

MEVROUW T stelt dat zij haar uitgavenstaat op 22-2-08 indiende op vraag van de exploitatiechef en dat de uitbetaling gebeurde zonder handtekening van de exploitatiechef noch van de winkeldirecteur.

De handtekening geldt volgens de interne procedure inderdaad als toestemming met de uitbetaling. De uitbetaling zonder handtekening van de verantwoordelijke is niet in overeenstemming met de procedure en kan eventueel aan de betrokken verantwoordelijke worden aangerekend, doch het Hof acht het ontbreken van die handtekening niet relevant met betrekking tot de aan MEVROUW T verweten tekortkoming.

MEVROUW T stelt zich eveneens vragen met betrekking tot het verzoek van de exploitatiechef om haar uitgavenstaat in te dienen, de uitbetaling ervan en het inschakelen van de dienst interne fraude nauwelijks 10 minuten nadien.

Appellante betwist dat het indienen van de uitgavenstaat gebeurde op verzoek van de exploitatiechef, zodat dit niet vaststaat. Het Hof deelt de verbazing van MEVROUW T met betrekking tot het gedrag van de exploitatiechef.

Deze betaalde het bedrag dat op de uitgavenstaat van MEVROUW T. voorkwam uit terwijl hij kennelijk vermoedde dat die uitgavenstaat niet correct was, vermits hij de dienst Interne Fraude verwittigde. Uit het tijdstip van ondervraging (kort na het indienen van de onkostenstaat) en de gerichte vragen van de inspecteurs van de dienst Interne Fraude met betrekking tot de pas ingediende onkostenstaat en meer bepaald m.b.t. de verplaatsing van 12-2-08, kan inderdaad worden opgemaakt dat het geen eenvoudig routineonderzoek betrof en dat hen kennelijk reeds informatie werd overgemaakt door de exploitatiechef.

De aan MEVROUW T. verweten tekortkoming bestaat er in de eerste plaats in onkosten te hebben aangerekend in de uitgavenstaat die niet verschuldigd waren en staat los van de werkelijke uitbetaling ervan.

De inspecteurs ondervroegen MEVROUW T. met betrekking tot de laatste onkostenstaat. MEVROUW T. beweert op dat ogenblik ook de onkostenstaat voor de periode november/december te hebben ingediend, waarover geen vragen werden gesteld. Evenmin werden andere personen ondervraagd.

De vennootschap baseert zich enkel op het verslag van de inspecteurs.

MEVROUW T. geeft toe dat zij ter gelegenheid van de ondernemingsraad op 12-2-08 met een andere werknemer terug is gereden en derhalve voor die verplaatsing geen recht had op terugbetaling. Zij betwist echter dat dit met bedrieglijk opzet gebeurde. Volgens haar werd de uitgavenstaat door de voorzitter van de ondernemingsraad ondertekend - zoals gebruikelijk - bij het begin van de vergadering en werd daarop reeds de vergoeding voor de terugreis vermeld aangezien zij gewoonlijk met haar man of zoon meereed en zij op dat ogenblik niet wist dat zij de terugreis met een collega zou maken. Dat zij nadien geen verbetering heeft aangebracht wijt zij aan onachtzaamheid.

Volgens het verslag van de inspecteurs zou zij hebben toegegeven dat zij op 12-2 ook 's morgens met een collega meereed en dat dit eveneens het geval zou zijn geweest op 29-1.

MEVROUW T stelt dat zij op 22-2 volkomen overdonderd werd door de intimiderende houding van de inspecteurs bij de ondervraging. Nooit had zij tijdens haar loopbaan zoiets moeten ondergaan.

Zij stelt dat zij gewoonlijk met haar echtgenoot of zoon meereed -zelf beschikt ze niet over een rijbewijs- en bij uitzondering met een collega en dat zij gelet op het aandringen van de inspecteurs i.v.m. haar verplaatsing naar de ondernemingsraad op 12-2 begon te twijfelen en tenslotte antwoordde dat zij met een collega was meegereden. Hetzelfde was het geval met betrekking tot de vergadering van 29-1-08.

In de brief van Carrefour van 26-2-2008 wordt eveneens vermeld dat MEVROUW T haar verklaringen tijdens het onderhoud wijzigde: *"U heeft valse verklaringen afgelegd inzake uw verplaatsingen. Zo heeft u tijdens het onderhoud uw verklaring moeten aanpassen nadat de vragensteller zijn vraag een tweede maal stelde. Terwijl u bijvoorbeeld de eerste maal verklaarde dat uw man u had gevoerd, verklaarde u vervolgens echter dat u meegereden was met een collega. Hieruit blijkt dat u er niet voor terugdeinsde valse verklaringen af te leggen en dat deze slechts na aandringen van de vragensteller (noodgedwongen) gewijzigd heeft."*

Volgens MEVROUW T. duurde de ondervraging 40 minuten. Het voorgelegde verslag is echter slechts summier zodat het allicht niet volledig weergeeft wat er tijdens de ondervraging werd gezegd. Appellante wijst erop dat MEVROUW T verklaarde dat zij geen opmerkingen wenste te maken over het verloop van het onderhoud, dat zij de verklaring in alle vrijheid heeft kunnen afleggen en geen verbetering aan de tekst wenste aan te brengen of iets wenste bij te voegen en vrijwillig tot het einde van de verklaring was gebleven om haar versie van de feiten te kunnen geven.

Het Hof stelt vast dat die tekst wel voorkomt op de voorgelegde verklaring doch niet door MEVROUW T werd ondertekend noch door de vakbondsafgevaardigde die bij het gesprek aanwezig was. Het Hof heeft derhalve geen enkele zekerheid dat de voorgelegde tekst een volkomen getrouwe weergave is van de ondervraging.

Uit de tekst die voorligt blijkt dat MEVROUW T op de vraag "hoe hebt u zich naar de ondernemingsraad van 12-2-08 verplaatst" meteen antwoordde dat haar man haar had gevoerd doch dat zij met iemand anders (van Carrefour) was teruggekeerd." Zij trachtte derhalve niet te verhelen dat zij die verplaatsing op haar onkostenstaat ten onrechte had aangerekend.

Na aandringen wijzigde zij haar verklaring met betrekking tot de verplaatsing 's morgens.

Uit haar antwoord met betrekking tot haar verplaatsing op 29-1 blijkt dat zij twijfelde en na aandringen antwoordde dat zij met een ander personeelslid was meegereden.

Het Hof acht niet onmogelijk, gelet op het tijdsverloop tussen de betrokken verplaatsing en de ondervraging, dat MEVROUW T zich niet meer precies herinnerde hoe zij zich naar de vergadering had begeven. Het is moeilijk uitsluitsel te geven over wat een persoon zich na een bepaald tijdsverloop met zekerheid herinnert. Zulks kan van persoon tot persoon verschillen. Dat MEVROUW T door de ondervraging door de dienst Interne Fraude onder grote druk stond is waarschijnlijk vooral nu zij inderdaad een fout had begaan. Het intimiderende van de situatie en het aandringen van de vraagstellers kan haar inderdaad overdonderd hebben zodat het niet uitgesloten is dat het antwoord dat zij in laatste instantie heeft gegeven niet het correcte antwoord was en er twijfel blijft bestaan over de realiteit van de beweerde tekortkomingen.

De vennootschap brengt geen gegevens bij met betrekking tot eerdere onkostenstaten die erop zouden kunnen wijzen dat er onregelmatigheden gebeurden, noch werd het personeelslid met wie MEVROUW T zou zijn meegereden ondervraagd.

In die omstandigheden acht het Hof niet afdoende bewezen dat MEVROUW T herhaaldelijk en opzettelijk niet gemaakte reisonkosten aanrekende aan haar werkgever.

De onjuiste verklaring i.v.m. de terugreis van 12-2-08 staat wel vast doch de versie van MEVROUW T dat dit werd ingevuld vooraleer zij wist dat zij de terugreis met iemand anders zou maken en uit onachtzaamheid die vermelding niet verbeterde is

mogelijk. Dat MEVROUW T ook met betrekking tot de andere verplaatsingen onterecht onkosten aanrekende en valse verklaringen aflegde, acht het Hof niet afdoende bewezen. MEVROUW T blijft volhouden dat zij zich niet meer precies herinnerde hoe zij de verplaatsingen heeft gemaakt en door de ondervraging van haar stuk was gebracht.

Dat MEVROUW T de uitgavenstaat van 12-2 niet verbeterde vooraleer deze in te dienen is een tekortkoming, zelfs al zou dit uit onachtzaamheid gebeurd zijn. Het Hof acht die tekortkoming niet van die aard dat het vertrouwen in de werknemer daardoor volledig zou zijn verbroken en verdere samenwerking er onmiddellijk en definitief onmogelijk door was geworden, zelfs niet indien aangenomen wordt dat het niet om een onachtzaamheid ging. Een ernstige verwittiging zou wellicht hebben volstaan om MEVROUW T te weerhouden van verdere inbreuken.

Het vademecum stelt dat het niet naleven van de vooropgestelde procedure zal kunnen leiden tot sancties tot zelfs zware fout. Daaruit volgt dat een sanctie niet automatisch volgt en niet noodzakelijk bestaat uit een ontslag om dringende reden.

De vennootschap onderstreept dat de schending van het vertrouwen des te erger is nu MEVROUW T de functie van kassierster uitoefent. De begane tekortkoming staat echter los van de uitoefening van haar functie waarin MEVROUW T tijdens haar lange dienstperiode kennelijk nooit een tekortkoming werd verweten, terwijl personen die dergelijke functie uitoefenen toch regelmatig aan controle onderworpen worden.

Het Hof kan zich derhalve aansluiten bij de beslissing van de Arbeidsrechtbank dat de aan MEVROUW T verweten tekortkoming - voor zover ze bewezen is, geen dringende reden uitmaakt en derhalve geen aanleiding kan geven tot ontslag.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, in het bijzonder artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch
ongegrond

Bevestigt het bestreden vonnis

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van de
NV CARREFOUR

Deze werden tot op heden als volgt begroot:

Voor appellante partij:

€ 75,0 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

Voor eerste geïntimeerde partij:

€ 75,0 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep

vakantie

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de ~~eerste~~ kamer van het Arbeidshof te Brussel op 30 juli tweeduizend en acht.

H. (Goedgekeurd voor doorhaling van 1 nietig woord)

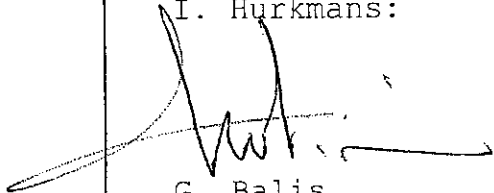
G. Balis: kamervoorzitter.

S. Alaerts: Raadsheer in sociale zaken als werkgever

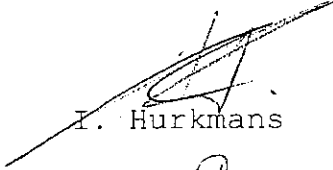
M. Wampers: Raadsheer in sociale zaken als werknemer - bediende

I. Hurkmans:

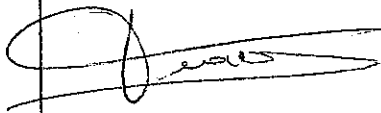
Gedelegeerd Adjunct- Griffier.

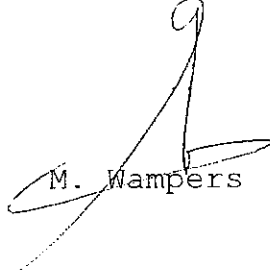
G. Balis

I. Hurkmans

S. Alaerts

M. Wampers